

וכשאנו באים עכשיו לדרוש את א"י - עלינו לזכור
שבכדי שא"י תהא באמת שלנו עלינו ליצרה, לכבשה ע"י עבודתנו
ולסיכך אנו צריכים להתכונן מעכשיו לעבודה-הכבד הממשית.

אנו אחראים ברגע זה בעד גורלו ההיסטורי של העם
העברי. אנו אחראים נגד מאות אלפי אחינו האוברים, נגד
המליונים שאבדו במצוקת-הגלות ונגד הדורות הבאים. אם ברגע
המכריע לא נעשה את חובתנו - אנו עומדים ליתן את הדין.
ומהי חובתנו?

היהדות שלנו בגולה למה היא דומה? למחלך על גבי
החבל. התחום של החיים הזרים אורבת לו מכאן ומכאן והוא
סדנה ומקפץ על החבל בזהירות ובהתאמצות מרבה - עד שהוא נופל
ומשבר את ידיו ורגליו. רוצים אנו להלך על גבי הקרקע.

י"ד אלול
בין השמשות
למנוחה

אני שב לניו יורק. הנסיעה למונטריאל נדחתה. אין
עכשיו שעה-כשר לערוך אספה בשביל "החלוץ".

מ"ו אלול

ניו יורק

(20) יום ששי יש

סיום

בגליון

מאמר ראשי בשם במאמר הזה הוא מספר שנתאספה
אספה גדולה בשיקגו בנשיאות השופט יוליאן מאק ונאם הסוציאלי
הרוס . הכותב מעורר את בני עמו הסורי שיקחו
משל מהישראלים ויתאחדו אף הם. בחוץ שאר דבריו הוא מודיע
שבשרינן אולי יתאסף קונגרס יהודי בושינגטון להשפיע על הממשלה
האמריקנית שיעזרו ליהודים ליסד ממלכה.

ב' חשרי תרע"ו

נ ו י ו ר ק

מה שאנו דורשים עכשיו בשביל א"י הוא:
(1) ההכרה הזכיונית מסה שכבר יצרנו
(2) הערבה הזכיונית לסה שאנו רוצים ושואפים ליצור.
(הסעיף הראשון כולל: אוטונומיה לאומית, הכרה השפה
העברית, השתתפות פרופורציונלית בהנהגת הארץ), הסעיף השני כולל:
חפש ההגירה וההתיישבות, טרטר או קונצסיות כלכליות.

ד' חשרי

תרע"ו

מספרים מחכימים. בימי מלחמת ההשחרות של אמריקא
הרימו (במשך שמונה שנות המלחמה 1783 - 1775) בערך 252.000
איש צבא. מספר המיליציה היה 192.000. צבא זה של 444.000